

ste Plader i Hefterne til disse, og derfor findes i dette Hefte 41 Plader med Forestillinger af 81 cryptogame Planter. Af disse henhøre 2 til *Filices*, 3 til *Musci hepatici*, 14 til *lichenes*, 15 til *Algæ* og 47 til *Fungi*. Blandt dette Antal findes adskillige, som ere nye og 30 Arter som ikke forhen vare godt afbildede.

Professor *Reinhardt*, Ridder af Dannebr. har i afvigte Vinter meddeelt Selskabet den første Fortsættelse af sine ichthyologiske Bidrag, som omfatter tvende hidindtil kun ufuldstændig bestemte Slægter, Berglaxen (*Macrourus*) og Vaagmæren (*Bogmærus*) hvilke begge tælle Arter, saavel i det til Polarcirkelen grændsende Nordhav som i Middelhavet.

Ved at sammenligne de nordiske Arter af Slægten *Macrourus*, med *lepidoleprus trachyrhynchus* fra Middelhavet, finder man hos alle den samme usædvanlige stærke Udvikling af de med suborbitalbenene sammenvoxne og fortil sig forlængende Næsebeen, hvilke i Medianlimien forene sig fast med hinanden, og danne en over Munden rækkende Hvælving, under hvilken Mellemkjævebenet glider frem og tilbage ved Mundens Forlængelse eller Forkortning. Fælleds for begge Slægters Arter ere ogsaa de under Huden i Overfladen af Hovedets Been liggende rummelige, med hinanden i Forbindelse staaende Canaler, hvilke Professor *Otto* i Breslau har, i Følge sine Undersøgelser af *lepidoleprus coelorhynchus* og *lep. trachyrhynchus*, villet sætte i Forbindelse med Hörelsesorganet, men som vist nok, efter den dem beklædende Menbrans Structur at dømme, secernere Sliim, til hvis Udkastelse flere store Aabninger i Huden af Underkjæven tjene. Endnu større bliver Overensstemmelsen derved at Gjællelaaget, Kjævebenene, Svælgbenene og disses Tænder udanne sig aldeles paa samme Maade hos begge. Følger endnu her til de store Öjne, og Hudtrevlen under Hagen, saa har man den fuldkønneste Lighed i Slægtskjendetegnene, tagne af Hovedets Form.

Ogsaa i den dobbelte Rygfinne, af hvilke den første sidder tæt ved Nakken og er kort og høi, den anden derimod lav og lang, og former sig mod den ligeledes lange Gadborfinne til en spids Halsfinne, og endelig i den skarpe Skjælbedækning ere alle disse Arter fuldkommen overensstemmende. Den samme Form af Hovedets Dele, af Svømmefinnerne og Hudbedækningen forbinder saaledes de nordlige Arter med de sydlige til en eneste Slægt, som kunde beholde Navnet *Macrourus*, som det ældste; og denne Slægt faaer saaledes en større geographisk Udbredning end den hidindtil antagne.

Med Hensyn til Bestemmelsen af de nordiske Arter frembød et Individium af den meget sjeldne af *Ström* først beskrevne norske Art, som det kongelige Museum erholdt fra Bergen i Sommeren 1828, Leilighed til første Gang at kunne sammenligne den med et ligesaa stort Individium af den grønlandske, af *Fabricius* beskrevne og hidindtil for identisk med hiin anseete Art. Forskjellene imellem begge ere ved den umiddelbare Sammenligning lette at opfatte, og saa store, at Systemets Fordring stemmer her aldeles overens med den geographiske Udbredning. Det er ikke blot Skjæl- lenes Forskjellighed, hvilken *Fabricius* i sin *Fauna grønlandica* allerede bemærker, dog uden Indflydelse paa hans Synonymie, hvorved, den grønlandske Berglax adskiller sig fra den norske, som har Skjællene tæt besatte med korte stiveBöster, ligesom hos Mid- delhavets *Macrourus coelorhynchus*. Den har ogsaa et tykkere Hoved, større Öine, en spidsere Fremragning over Munden, og stærkere Tænder. Saavel den første Rygfinne som Gadboret ligge længere tilbage, derimod er Mellemrummet imellem første og anden Rygfinne betydelig mindre. Kroppen løber ganske spids ud i Halsfinnen, da den derimod ender sig med en Højde af 6 Linier ved Basis af Halsfinnen hos den norske.

Da den grønlandske Berglax er ved *Blochs* temmelig gode

Afbildning bleven Ichthyologerne allerede for bekjendt under Navnet *Macrourus rupestris*, saa maae den norske faae et nyt Navn, hvortil foreslaaes *Macrourus Stroemii* efter Forfatteren af Söndmörs Beskrivelse, som först har gjort os bekjendt med den.

Begge Arter ere igjen forskjellige fra Middelhavets tvende Arter, af hvilke den nærmest staaende *Macrourus coelorhynchus* er bleven sammenlignet i Naturen. Den kommer nærmest til *Macr. Stroemii*, men adskiller sig tilstrækkelig fra den, ved de meget ovale Öiegruber, den i Halsfinnen spids udløbende Krop, og at den har den anden Straale i förste Rygfinne glat, imedens den norske har den fiint savrandet fortil.

Vaagmæren *Bogmærus islandicus* var hidindtil ufuldstændigt beskrevet af de nordiske Faunister, efter törrede og meget beskadede Individuer. Et i afvigte Efteraar paa Stranden ved Skagen opkastet, næsten fuldstændigt Exemplar, som nu findes i Universitetets zoologiske Samling, og et andet ved Færøerne fanget, som er opstillet i det kongelige Museum, har givet Leilighed til en nöiagtigere Undersögelse, hvis Resultat er, at Vaagmæren ikke henhörer til de barbagede Fiske, efter den Linnæiske Methode, men til de brystfinnede, skjönt intet af Exemplarerne tillod at bestemme Straalernes Længde. Den umiddelbare Sammenligning af den nordiske Bogmær med 2de Individuer af en Fiskeart i det kongelige Museum fra Nizzabugten, og fra Sardinien, viser at denne Slægtsform er udbredt indtil Middelhavet, skjönt Arterne ere forskjellige fra hinanden.

Prof. *Jacobsen*, Ridd. af Dannebr., har forelagt Selskabet Fortsættelsen af sine Arbeider over Blærestenens Knusning. Da Steenoperationen (*Lithotomia*), skjönt den er bragt til en höi Grad af Fuldkommenhed, er og stedsev vil blive en höist smertefuld, og ofte en farlig Operation, har man i de sidste Aar atter sögt, deels paa en chemisk, deels paa en mechanisk Maade at bortskaffe en Blæresten, uden at